

והדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל
הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלתו לעולם
וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו
ויפץ וירד משיה מן ההר ועני לזאת העדת בידו לזאת
כתבים מעני עבריהם מזה ומזה הם כתבים והלכות
מעשה אלהים המה והמכתב מכתבם אלהים הוא חרות
על הלכות ויעמוץ יהושע את קול העם ברעה ויאמר
אל משיה קול מלחמה במוחזה ויאמר איך קול ענות
גבורה ואיך קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע
ויהי כאשר קרב אל המוחזה וירא את העגל ומוחלת
ויזר אף משיה וישלך מידו את הלכות ויעבר אתם
תזת ההר ויקוז את העגל אשר עשו וישרף באש
ויטוץ עד אשר רק וזר על פני המים וישק את בני
ישראל ויאמר משיה אל אהרן מזה עשה לך העם הזה
כי הבאת עליו חטאה גדלה ויאמר אהרן אל יזר אף
אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא ויאמרו כי
עשה לנו אלהים אשר ילנו לפנינו כי זה משיה האיש
אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מזה היה לו
ואמר להם כמי זה התפרקו ויהנו לי ואשלכנהו
באש וינא העגל הזה וירא משיה את העם כי פרע
הוא כי פרעה אהרן לעמונה בקמיהם ועמד משיה
בעער המוחזה ויאמר מי ליהוה אלני ואספו אכני
כל בני נוי ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל
עיינו איש חרבו על ירכו עברו ושובו מעער
לשער במוחזה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו
ואיש את קרבו ויעשו בני לוי כדבר משיה ויפך
מז העם ביום ההוא כשילשת אלפי איש ויאמר
משיה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש גבנו ובאזוז
ולתת עליכם היום ברכה ויהי ממוחרת ויאמר משיה
אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה
אל יהוה אולי אנפרה בעד חטאתכם וישב משיה
אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה
ויעשו להם אלהי זהב ועתה אם השיא חטאתם אם
איך מוחזי נא מספרך אשר כתבת ויאמר יהוה אל
משיה מי אשר חטא לי אמוחזו מספרי ועתה כך
נחה את העם אל אשר דברתי כך הנה כול אכני
יכר לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם ויהי
יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה
אהרן וידבר יהוה אל משיה כך
עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים
אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליניחך וליעקב
לאמר לזרעך אהננה ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי
את הנבעלי האמרי והחיתי והפרזי החזי והיבוסים
אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך
כי עם קשה ערף אתה פן אנלך בדרך וישמע
העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתי איש
עדין עליו ויאמר יהוה אל משיה אמר אכני בני
ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחזר אעלה בקרבך

Minor Fast Days - Aliyah 1 end

NOTE: Now skip the rest of this column and go to the next column to find Aliyah 2.

וכליתך ועתה תורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה
לך ויהי ענין בני ישראל את עדים מזהר חורב ומשיה
יקח את האהל ונטה לו מוזוץ למוזנה הר רזק בוך
המוזנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה
יצא אל אהל מועד אשר מוזוץ למוזנה והיה כנראה
משיה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתחו
אהלו והביטו אחרי משיה עד באו האהלה והיה
כנא משיה האהלה ירד עמוד הענן ועמוד פתחו
האהל ודבר עם משיה וראה כל העם את עמוד
הענן עמוד פתחו האהל וקם כל העם והשתדדו
איש פתחו אהלו ודבר יהוה אל משיה פנים אל
פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המוזנה

ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל
ויאמר משיה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את
העם הזה ואתה לא הורעתני את אשר תשליח עמי
ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מיצאתי זין בעיני
ועתה אם נא מצאתי זין בעיניך הורעני נא את
דרכך ואדעך למען אבונא זין בעיניך וראה כי
עמך הגוי הזה ויאמר פני ילכו והנזחתי לך ויאמר
אליו אם אין פניך הלכים אל העלנו מזה ונמיה
יודע אפוא כי מצאתי זין בעיניך אני ועמך הלא
בכנתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר
על פני האדמה

ויאמר יהוה אל משיה גם את הדבר הזה אשר
דברת אעשה כי מצאתי זין בעיני ואדעך בשם
ויאמר הקראני נא את כבודך ויאמר אני אעביר נל
טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך והנתי את
אשר אהזק ורזונתי את אשר ארחם ויאמר לא
הוכל לראות את פני כי לא ראני האדם וזו ויאמר
יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור והיה בעבר
כבדי ושמותך במקרת הצור ושכתי כפי עלך עד
עברי והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא
יראו

ויאמר יהוה אל משיה פסל לך שני לוחות אבנים
כראשונים וכתבתי עלי הלוחות את הדברים אשר היו
על הלוחות הראשונים אשר שכרת והיה נמן לבקר
ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש
ההר ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא נבל
ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא
ויפסל שני לוחות אבנים כראשונים וישלם משיה
בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויבא
בירו שני לוחות אבנים וירד יהוה בענן ויהי עמו
שם ויקרא בשם יהוה ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה
יהוה אל רזום וזנון ארך אפים ורב חסד ואמת נצור
חסד לאנפים נשא עון ופשיע וזנאת ונקלה לא ינקת
פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים
וימחר משיה ויקר ארצה וישתחו ויאמר אם נא מצאתי זין
בעיניך אדני יך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערפתי

Minor Fast Days
Aliyah 2: Exod.34:1-3

ויאמר יהוה אל משה

Minor Fast Days
Aliyah 3: Exod.34:4-10

ויפסל שני לוחות אבנים

Minor Fast Days end

וסלוחת לעוננו וקחטאנו ונחלתנו ויאמר הנה אנכי
 כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאה אשר לא נראה
 בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרב
 את מעשיה יהיה מי יראה הוא אשר אני עשה עמך
 שימר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני רשע מפניך
 את האמרי והננעלי והחתי והפרזי והחזי והיבוסני
 העמר לך פן תברת ברית ליושב הארץ אשר אתה
 בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך כי את מזבחותם
 התטין ואת מצבתם השברוץ ואת אשריו תכרהו כי
 לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא
 הוא פן תברת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם
 וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו ולקחדת
 מבנהיו לבניך וזנו מבתי אחרי אלהיהן וזנו את
 בניך אחרי אלהיהן אלהי מוסכה לא העשית לך
 את זה המוצות העמר שבעה ימים האכל מוצות
 אשר בויחך למועד חרש האביב כי בחרש האביב
 ינאה ממוצרים כל פטר רחם לי וכל מקור הזכר
 פטר שור ושיה ופטר זמור תפדה בשיה ואם לא
 תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני
 ריקם ששית ימים תעבד וביום השביעי תעבדה
 בחריש ובקציר תעבדת וזה עבדת העשה לך בבורי
 קציר חטים וזה האסיף תקופת השנה שלש פעמים
 בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי
 ישראל כי אורישי גוים מפניך והרזבתו את גבנך
 ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני
 יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה לא תשחט על
 זמין דם זבחי ולא ילך לבקר זבחו זה הפסדו

ראשית בכורי אדמתך תביא אצלי יהוה אלהיך לא
 תבעל גדי בחלב אמו

ויאמר יהוה אל משה כהם לך את הדברים האלה כי
 על פי הדברים האלה ברת אתך ברית ואת ישראל
 ויהי עיב עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה
 לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלוחות
 את דברי הברית עשרת הדברים והיו ברדת משה
 מהר סיני ושני לוחות העדה ביד משה ברדתו מן
 ההר ומשה לא ידע כי קרץ עור פניו בדברו אתו
 וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרץ
 עור פניו ויראו מנשה אליו ויקרא אלהם משה
 וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה ודבר משה
 אלהם ואחרי כן נגשו כל בני ישראל וישום את
 כל אשר דבר יהוה אהו בהר סיני ויכל משה מדבר
 אתם ויהן על פניו מסוה ובבא משה לפני יהוה לדבר
 אתו יסיר את המסוה עיניו ויבא ודבר אל בני ישראל
 את אשר יצוה וראו בני ישראל את פני משה כי קרץ
 עור פניו משה והעיים משה את המסוה על פניו עד
 באו לדבר אהו ויקהל משה את כל עדת
 בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה
 יהוה לעשה אתם ששית ימים תעשד מכל אנה